

Scénář pan Cibulák

Kačka: Představujeme vám pana Josefa Cibuláka, jehož životní příběh ovlivnilo dětství na horách – na Šumavě.

„Dětství jsem trávil na Šumavě na samotě, bylo to na bavorské straně. Vlastně bylo nás celkem tam jenom 17 rodin.“ 00:00:33 – 00:00:46 (13s)

Byla to taková uzavřená, uzavřená vesnice, protože každý musel spolíhat sám na sebe.“

00:00:49 – 00:00:57(8s)

Julča: Rodiče pana Cibuláka pocházeli z Rumunska. Do Československa přišli po 2. světové válce, kdy se osidlovalo pohraničí opuštěné českými Němci.

„Měl jsem štěstí na rodiče, kteří byli hodně hodní a tolerantní, jo, to samý sourozenci. Jako můžu říct, že takový rodiče bych přál každému.“

00:01:48 – 00:02:04 (16s).

Anička: Ze Šumavy se s rodinou přestěhoval na jih Moravy do obce Jevišovka. Stěhování proběhlo den po příjezdu vojsk varšavské smlouvy v roce 1968.

„Zrovna 22. srpna jsme se stěhovali.“

00:10:31...10:35 (4s)

„Na té Šumavě tam nebylo vidět nějaký, že by tam bylo nějaký obsazování vojsk, horší byla cesta. Je pravdou, že jsme jeli dva dni, než jsme se dostali vlastně ze Šumavy až do té Jevišovky. Jo, protože neexistovaly značky, všechno bylo obsazený vojskama, takže ten, ten přesun byl jinak. Ale jako dítě jsem to nějak moc nevnímal.“

00:10:38 - 00:11:08 (34s)

Julča: Pan Cibulák studoval v oboru elektro, kterému zůstal věrný po celý život, stejně jako jeho první lásce. A kde, že ji potkal?

„Na tom učilišti. Jinak ta moje první láska, je moje nynější manželka.“

00:13:16 – 00:13:22.(6s).

Elis: 20 let po odchodu ze Šumavy se pan Cibulák rozhodl navštívit místa svého dětství znovu.

„ Když jsme tam jeli, v tom, po těch dvaceti nebo letech poprvé.“

1:16:08 - 1:16:14 (6s)

„A když jsme přijížděli vlastně tam, jo jako, tak jsem říkal to, tak to tady to tak sevřelo, potom, no. Já jsem řídil, jo vlastně řídil, no a říkám, nic manželce. Říká Pepi, ukaž, já pojedou, já vidím, že máš slzy v očích.“

1:16:23 – 1:16:33(10s)

Štěpán: Rodná Šumava zůstala pro něho srdcovou záležitostí po celý život.

„Tu Šumavu to máme do dneška každých pět let, teď už jsme to zkrátili na čtyry roky, máme sjezd rodáků **ze Šumavu**, ze Šumavy.“

00: 27:27 - 00:27:40 (13s)

Anička: Pan Cibulák prožil velkou část svého života v době, kdy sociální sítě nahrazovalo setkávání na hřišti u splavu. Právě osobní kontakt, soudržnost a tolerance, jsou jeho životními zásadami, které považuje za důležité i pro nastupující generaci.

„Více tolerance, jo protože mladá generace, když to řeknu má různé názory.“

00:47:11 – 00:47: 17 (6s)

„Propast **ne někdy říkám propast** mezi mladýma **jo** mezi rodičema starší generací **někdy**, je rozdílná, někdy ta tolerance ubývá, **ale není to jenom o mladší generaci**, je to prostě takovej ten mezigenerační problém.

00:47:25 - 00:47:43 (18 s).